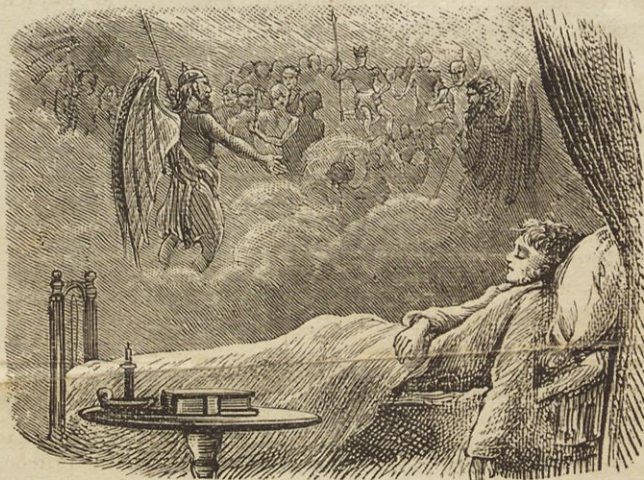

«Pozno! Prepozno!»

NEK propovednik je hotel pridigovati o tem-le: «Glejte, sedaj je prav pripraven čas; glejte, sedaj je dan zveličanja.» Ko se je pripravljaj za svojo pridigo, je zaspal. Sanjalo se mu je, da je v temni dvorani peklenški med hudobnimi duhovi. Satan in vsi njegovi služabniki so bili zbrani in se posvetovali o tem-le vprašanju: «Kako bi se moglo kar največ ljudij spraviti v peklo?» Jeden pravi: «Pojdem na svet in porečem ljudem, da je sv. pismo le basen, da je ni treba brati in poslušati.» Drugi odgovarjajo: «Tako ne boš dosti opravil!»—Zopet drugi pravi: «Naj grem pa jaz; rečem ljudem, da ni Boga, niti Zveličarja, niti nebes in pekla»—in ko je izgovoril zadnjo besedo, so se vsi zlobno zagrohotali. A rekli so tudi temu: «Ne, tudi s tem ne boš mnogo opravil; ne posreči se ti, da bi ljudi o tem prepričali.»—Nato vstane jeden in smehljaje

se kakor kača v raju, reče: «Pojdem na svet in povem ljudem, da je Bog, da je Zveličar, da so nebesa, ter da je tudi—peklo; pa našepetam jim, da se jim ne mudi iskati zveličanja, da bo *jutri* še prav tako pripraven čas kakor danes. Moje geslo bo: «Časa je dovolj!»—«Dobro,» kričal je peklenščak in pomagači njegovi, «le pojdi! Srečno!»

In res se je tej laži: «*Jutri* bo še časa dovolj!» na svetu bolj verovalo in se še zdaj bolj veruje kakor besedi božji: «*Danes* je dan zveličanja.» O koliko duš je že na ta način hudobni duh na veke pogubil! Vsakemu šepeta: «Ni treba, da bi se *danes* spreobrnili, *jutri* bo še dovolj časa, ali pa pojutrišnjem!» Mnogi ga poslušajo do konca svojega življenja in ko se morda v svojem zadnjem trenutku hočejo spreobrniti, zakliče jim stari lažnjivec: «Zdaj je prepozno!»

Gotovo tudi ti, ljubi bralec, želiš biti некоč zveličan; hočeš se spreobrniti k Bogu, a ne še zdaj, ne še danes. Toda pomni: cesta «Hitro-hitro» drži v mesto «Nikoli!»—Ali si zdaj bližje zveličanja kakor si bil pred nekaj leti? Meni se zdi, da si še dije.—«*Jutri* bo časa dovolj! Samo danes bom še počakal. Jeden dan vendar ni velika doba!» tako govoriš. A kadar prejde jeden dan, more biti prepozno; in če je prepozno *le za jeden dan*, ali *za jedno uro*, je PREPOZNO ZA VSELEJ!—Glej tega moža, kako hiti na vlak; pa ko priteče k postaji, vlak ravno odhaja; le jedno minuto se je zapoznil; *skoro ob pravem času* dospel je na postajo, in vendar-le prepozno. Tako je z mnogimi dušami: *skoro* bi bile *zveličane*, pa le jeden trenotek so se zakasnile in *zgubljene* so *za veke*!

Je peklo—ogni se mu; nebesa *so*—poišči si pota do njih; Zveličar *je*—sprejmi Ga; dan zveličanja *je*—pridi danes, ne «Kmalu» ali pa «*jutri*.» Bodi pameten ob pravem času, da ne zgubiš večne slave nebeške!

«*Danes*, ko začujete glas božji, ne odrevenite src svojih!» (Heb. 4, 7.).

CHEYNE BRADY.

ZALOŽILA IN TISKALA DRUMMONDOVA TISKARNA
(DRUMMOND'S TRACT DEPOT)
V STIRLINGU NA ŠKOTSKEM.